

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 1991

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 25 septembrie 1955

RĂSPUNDEREA POSTULUI UTEMIST DE CONTROL

PRIMUL PLAN CINCINAL al țării noastre este pe cale de a fi îndeplinit. Pentru a dezbina mai departe cu succes economia națională, este necesar să fie sporite continuu acumulările socialiste, prin care se creează noi întreprinderi industriale și gospodării agricole dotate cu tehnica cea mai modernă. În vederea îndeplinirii acestei sarcini, care depinde de eforturile oamenilor muncii înșiși, colectivele din industrie duc o luptă susținută pentru a obține venituri cât mai mari peste plan.

Numerose inițiative obștești contribuie spre a găsi și a folosi din plin rezervele interne. O formă activă a controlului de masă asupra gospodării întreprinderilor, izvorâtă din spiritul creator al tineretului, o constituie și posturile utemiste de control. De la bun început ele și-au dovedit utilitatea și de aceea s-au extins în numeroase locuri, devenind una din formele specifice ale activității organizațiilor utemiste în producție.

O activitate eficientă dă cele posturi de control ai căror membri au fost aleși de către adunările generale U.T.M. dintre cei mai harnici, calificați și pricepuți tineri, care au dragoste pentru munca aceasta, posedă un spirit de observație dezvoltat, se străduiesc să învețe mereu, nu sînt pasivi ci contribuie cu curaj la rezolvarea problemelor colectivelor din care fac parte.

Forma principală de acțiune a posturilor utemiste de control sînt raidurile întreprinse pe teren în orele libere, la locurile de muncă din întreprinderi sau secția respectivă. În cadrul raidurilor, membrii postului stau de vorbă cu tovarășii lor, observînd inițiativele bune sau lipsurile în procesul de producție și contribuind cu sugestii și îndrumări tovarășești la îmbunătățirea muncii. Problemele importante sînt notate și ridicate apoi spre rezolvare în fața conducerii tehnice.

Pentru a aduce folos, obiectivele raidurilor trebuie să fie întotdeauna bine alese. Se recomandă ca posturile utemiste de control să-și alege numai cele mai importante întreprinderi în momentul dat.

Folosirea deplină a întregii capacități de producție a mașinilor, întărirea disciplinei, organizarea chibzuită și buna îngrijire a locului de muncă, iată sarcini principale în vederea asigurării sporirii productivității muncii — cea mai importantă îndatorire actuală a industriei noastre.

Pentru reducerea prețului de cost, probleme de actualitate sînt reducerea procentului de rebuturi, preveni-

rea risipei și justa folosire a materiei prime și materialelor.

Este neapărat necesar ca membrii postului de control să știe să descopere rezervele interne. Tot atât de important este însă ca ei să știe să antreneze colectivul de muncă respectiv la luptă pentru folosirea lor. Materialul valoros obținut cu ocazia raidurilor trebuie adus la cunoștința muncitorilor din atelier, secții sau din întreaga întreprindere. Dacă el va fi prezentat ca un document convingător, va stîrni interesul tuturor și va crea o justă opinie generală. De aceea, concluziile raidurilor sînt cel mai bine prezentate dacă sînt transpuse în articole, însoțite de epigrame, fotografii, caricaturi adresate cititorilor buletinului „Vorbește postul utemist de control” sau dacă, redactate în chip afrăgător, sînt aduse la cunoștința spectatorilor brigăzii artistice de agitație sau ascultătorilor stației de radio-amplificare.

Organizațiile de bază U.T.M., împreună cu organizațiile sindicale, au datoria să urmărească eficacitatea semnalărilor juste ale posturilor utemiste de control, interesîndu-se îndeaproape de punerea lor în aplicare, de către conducerea secțiilor și întreprinderilor. Aceasta constituie un ajutor strict necesar și un stimul acordat posturilor utemiste de control.

Experiență în desfășurarea în acest fel a activității și acumulat postul utemist de control de la mina Petrița, care spre deosebire de alte posturi de control din Valea Jiului, s-a ocupat de problemele aplicării graficului ciclic, a disciplinei în producție și de alte probleme importante, specifice muncii în mină.

Paralel cu îmbunătățirea muncii posturilor de control existente, e necesar ca ele să fie mult mai mult extinse. Organizațiile U.T.M. din industria extractivă, din industria construcțiilor și din transporturi au îndeosebi sarcina să lichideze lipsa lor de preocupare în această direcție.

Trebuie create și îndrumate cu răbdare, cu competență și răspundere mai multe posturi utemiste de control. Experiența posturilor de control cu o activitate bogată să fie împărtășită în permanență și altora. Să fie stimulate inițiativele valoroase, să fie ajutați tinerii gospodari — membri ai posturilor de control — să dobîndească un rol mai activ în lupta muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din industrie pentru sporirea productivității muncii, pentru obținerea de tot mai mari acumulări socialiste peste plan.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine pornind de la faptul: Că au trecut 11 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist și 10 ani de la terminarea celui de al doilea război mondial,

Că în acest interval de timp oamenii muncii din patria noastră au obținut mari succese în construirea economiei socialiste, dezvoltarea culturii și ridicarea nivelului de trai, iar Statul român democrat-popular s-a consolidat și este puternic sprijinit de poporul român și minoritățile naționale,

A hotărî să propună Președintelui Marii Adunări Naționale: Să acorde grațierea celor ce au săvîșit crime de război, împotriva păcii și umanității precum și amnistieri și grațieri de pedepse pentru infracțiunile contra Statului,

În dorința de a contribui la îmbunătățirea relațiilor internaționale, guvernul Republicii Populare Romine a mai propus de asemenea să se acorde și grațierea cetățenilor străini care au săvîșit infracțiuni contra Statului român.

DECRET

pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine decretă: Art. 1. — Se grațiază în întregime cei condamnați la zece ani, privative de libertate pînă la zece ani, pentru săvîșirea de crime de război, împotriva păcii și umanității, prevăzute de legea Nr. 312/1945, legea Nr. 291/1947 și legea Nr. 207/1948.

Cel condamnat la pedepse mai mari de zece ani se grațiază în întregime dacă a participat la războiul antihitlerist în zona de operație.

De asemenea se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse mai mari de zece ani, dacă nu au săvîșit din proprie inițiativă omorul.

Art. 2. — Celor condamnați pentru infracțiunile prevăzute de art. 1 al. 1, la pedepse mai mari de zece ani li se reduc pedepsele la jumătate. Art. 3. — Cel care a fost membru al guvernului fascist în perioada de la 6 septembrie 1940 — 23 August 1944 nu beneficiază de prevederile art. 1 și 2 din prezentul decret.

Art. 4. — Se grațiază în întregime cei condamnați la pedepse privative de libertate pînă la cinci ani pentru infracțiunile contra Statului, prevăzute de art. 184—235 inclusiv c.p.; art. 258—262 inclusiv c.p.;

art. 320—326 inclusiv c.p. și art. 330—331 c.p.

În cauzele în curs de judecată privitoare la infracțiunile prevăzute în alineatul precedent săvîșite pînă la data prezentului decret, instanțele vor dispune neexecutarea sentinței în cazul cînd vor aplica pedepse pînă la cinci ani privative de libertate.

Art. 5. — Se grațiază în întregime indiferent de durata pedepsei cel care săvîșind infracțiunile prevăzute la art. 4 erau la data comiterii faptelor cetățeni străini.

Art. 6. — Se amnistiază infracțiunile prevăzute de art. 197 c.p.; art. 267—268 inclusiv c.p.; art. 315—319 inclusiv c.p.; art. 327 c.p.; art. 327 bis c.p.; art. 328—329 c.p.; art. 332 c.p.; art. 335—336 c.p. și cele prevăzute de decretul Nr. 163/1950, de decretul Nr. 205/1954 și de decretul Nr. 284/1947 și Nr. 285/1947.

Art. 7. — Favorizatorii, tănuitorii, precum și toți ceilalți participanți beneficiază de prevederile prezentului decret în aceeași măsură ca și autorii.

Art. 8. — În aplicarea prezentului Decret pedeapsa muncă silnică pe viață va fi socotită douăzeci și cinci de ani.

Art. 9. — Se abrogă legea Nr. 291/1947 complexată prin decretul Nr. 207/1948 cu modificările ulterioare.

Președintele Președintelui Marii Adunări Naționale PETRU GROZA

pl. Secretarul Președintelui Marii Adunări Naționale GH. VIDRAȘCU

București, Nr. 421

Campania agricolă de toamnă în raionul Carei

Intr-o gospodărie agricolă de stat

La gospodăria agricolă de stat d'n Carei au venit zilele trecute numeroși specialiști pentru a se interesa de felul în care au muncit tinerii de la secția Ceha pămîntului, de au obținut o producție medie la hectar de 3.600 kg. sămînță de boarceag.

Dar acesta nu este singurul succes al tinerilor muncitori agricoli din gospodărie. La secția Ceha a gospodăriei agricole de stat din Carei ștuleții de porumb pretutindeni sînt mari și frumoși. După atecalculații, reiese că angajamentul lor a fost depășit cu 1000 kg. (adică se vor obține 4.000 kg. boabe la hectar).

La aceeași gospodărie de stat, în bălăia stringerilor recoltelor, ombinerii și tinerii tractoriști au avut un cuvînt greu de spus. Și rezultatele obținute de ei dovedesc că au fost la înălțime. Printre combinierii frunțași se află și Ion Szabo și Francisc Varga. Iar dintre brigăzile de tractoriști se evidențiază brigada a II-a, care e condusă de Zoltan Nagy. În momentul de față în gospodărie se desfășoară cu intensitate arăturile pentru însămînțări. Pe întreaga gospodărie au fost arate, pînă acum cîva timp, peste 720 hectare.

Recolta anului acesta pe întreaga gospodărie a crescut cu mult față de plan. Iată cîteva cifre:

La griu de toamnă recolta a fost depășită cu 500 kg. în medie la hectar, la orz de toamnă cu 400 kg., la mazăre seminceră cu 600 kg., etc. Cît privește recolta la porumb, ea se va ridica la hectar cu cel puțin 500 kg. pe întreaga gospodărie (adică de la 3000 la 3500 kg.).

La întovărășii din Blaja

Străbătînd satele comunei Tășnad dai și peste întovărășirea agricolă din satul Blaja. În acest loc, cu o așezare geografică nu prea prielnică, apele ploilor din vara aceasta au amenințat deseori culturile. Planul de cultură la griu prevedea să se obțină 1.400 kg. la hectar. Intre tînănd culturile cum trebuie și tînd cal spre alte fîgășuri apoi, întovărășii au ferit culturile de inundatii și au obținut o recoltă de griu într-adevăr neașteptată: 1.750 kg. de griu la hectar. În fruntea celor evidențiați în lupta pentru obținerea de recolte îmbelșugate sînt și utemiștii Gheorghe Farcaș și Maria Govor.

Pentru ca în anul viitor să obțină recolte și mai mari, întovărășii din Blaja au început de îndată arăturile și celelalte pregătiri pentru însămînțări. Pînă acum cîva timp ei au arat peste 80 de hectare, iar în fruntea celor evidențiați se găsește tot Gheorghe Farcaș de data aceasta împreună cu Păcău Ion.

3.100 kg. griu la hectar

Intovărășirea agricolă din comuna Ciurmești este formată în marea ei majoritate, din tineri. Prin luna mai, utemiștii și tinerii acestei întovărășiri au luat hotărîrea să aplice inițiativa tinerilor de la Agriș, pentru întreprinderea culturilor — de altfel ca și celelalte 375 de organizații de bază U.T.M. din regiune care au urmat această inițiativă.

Datorită eforturilor făcute prin executarea plivului păsoaselor de 3-4 ori, griu a crescut frumos.

După treierii s-a constatat că recolta medie de griu la hectar este de 3.100 kg. Angajamentul întovărășiiilor a fost de a obține la hectar 2000 kg. Se vede clar că diferență există între angajament și fapte.

Pe tabla de onoare a celor evidențiați stau la loc de cinste portretele celor mai harnici utemiști, cum sînt Francisc Antal și Francisc Levente.

Textul scrisorii adresate de N. A. Bulganin lui D. Eisenhower

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Agenția Tass a transmis textul scrisorii lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresate lui D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii.

Excelenței sale

DWIGHT D. EISENHOWER
Președintele Statelor Unite ale Americii

Washington

Stimate domnule președinte!

Sînt nevoia să am cu dvs. un schimb de păreri sincer și deschis într-o problemă care a căpătat în momentul de față o deosebită importanță. Mă refer la problema care se discută în prezent de reprezentanții noștri în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

În cursul întîlnirilor noastre memorabile de la Geneva am căzut de acord să conlucăm pentru elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare. Cînd am aprobat directivele în această privință către miniștrii noștri ai Afacerilor Externe, m-am gîndit: S-a împlăcut o operă mare, acum reprezentanții țărilor noastre, sprijinindu-se pe aceste directive și ținînd seama în activitatea lor de pîrerile și propunerile formulate de seții celor patru guverne la Geneva, pot și trebuie să realizeze un progres sigur.

Eu și colegii mei am crezut că reprezentanții noștri chiar de la începutul activității lor vor consemna un acord general în problemele fundamentale în care punctele de vedere fie că coincid, fie că s-au apropiat considerabil. Mă refer în primul rînd la problema nivelurilor forțelor armate ale celor cinci mari puteri, problema termenelor intrării în vigoare a interzicerii armei atomice și problema controlului internațional. În felul acesta s-ar crea o bază rațională pentru munca pe viitor în cursul căreia s-ar putea preciza toate amănunțurile unor acorduri necesare cu privire la elaborarea unui sistem acceptabil de dezarmare.

Totuși primele săptămîni de lucru ale subcomitetului nu au dus decît la rezultate pe care noi am fi în drept să le scontăm. Și trebuie să spun deschis că întîrzierile sate datorate într-o măsură considerabilă faptului că membrii subcomitetului nu le este pînă în prezent cunoscută poziția reprezentanților S.U.A. față de acele principii asupra cărora noi am avut toate temerile să considerăm că le-am pus de acord. După cum se știe reprezentanții S.U.A. a lăsat cu totul deoparte problemele reducerii forțelor armate și armamentelor și interzicerii armei atomice, exprîmîndu-și dorința să discute în primul rînd și mai ales propunerea dvs. cu privire la un schimb de informații militare între U.R.S.S. și S.U.A. precum și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două țări. Astfel se creează impresia că el reduce întreaga problemă a dezarmării la aceste propuneri.

Cred că o asemenea abordare a problemei nu ar corespunde aspirațiilor popoarelor, deși îmi dau pe deplin seama de întreaga importanță a propunerilor prezentate de dvs. la Geneva.

Intrucît însă eu și colegii mei avem impresia amintită, consider de datoria mea să vă împărtășesc încă odată dvs., stimate domnule președinte, unele considerente de ordin principal. Considerăm că sarcina principală constă în prezent în a deține noi eforturi pentru a găsi căi care ar permite să urmăm din punct de vedere al dezarmării, problema ce are o importanță vitală atât pentru popoarele U.R.S.S. și S.U.A. cît și pentru popoarele din întreaga lume.

În aceste ordine de idei îndăgădui-mi să mă ocup de propunerile formulate de dvs. la Geneva. Noi apreciem aceste propuneri ca o mărturie a năzuinței dvs. sincere de a găsi o cale spre reglementarea importantelor probleme a controlului și inspecției internaționale și să vă aduce contribuția la eforturile comune îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale. După întoczirea de la Geneva, noi studiem în modul cel mai amănunțit propunerea dumneavoastră din 21 iulie, pe care dl. Stassen a prezentat-o la 30 august în subcomitetul pentru dezarmare. În cursul acestei studii s-au ridicat o serie de probleme asupra cărora avrea să vă exprim considerentele noastre.

În primul rînd — cu privire la prezentarea reciprocă de către Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică a unor informații privind forțele armate și armamentele lor. În punct de vedere principal nu ridicăm obiecțiuni în legătură cu această propunere. După părerea mea, într-un anumit stadiu schimbului unor asemenea informații între state este necesar. Cel mai bine ar fi ca toate statele și nu numai S.U.A. și U.R.S.S., să prezinte asemenea informații Organului internațional de control și inspecție asupra creării căruia trebuie să cădem de acord. Pentru ca să nu adărăm neînțelegeri, este evident că prezentarea informațiilor asupra armamentelor trebuie să se refere la toate tipurile de armament — atât armamentul clasic, cît și cel nuclear. Dacă aceste considerente sînt juste, va trebui să se discute cu atenție cînd anume urmează să fie prezentate aceste informații complete asupra armamentelor statelor, în primul rînd asupra tuturor armamentelor statelor mari.

Se înțelege de la sine că prezentarea informațiilor susmenționate Organului internațional de control își va căpăta însemnătatea numai în cazul cînd se va realiza o înțelegere privitoare la reducerea armamentelor și înfăptuirea măsurilor îndreptate spre interzicerea armei atomice.

Cred că problema creării unui organ internațional de control care să corespundă sarcinilor dezarmării, trebuie examinată în legătură indisolubilă cu hotărîrile care vor fi adoptate în vederea înfăptuirii planului dezarmării tratate. Totodată trebuie avut în vedere că asigurarea unui schimb cu adevărat valoros de informații militare va fi cu atât mai reală cu cît se va întări mai mult încrederea reciprocă între state.

Vreau să-mi expun pîrerile și în privința problemei fotografiierii din avion.

Nu mă îndoiesc că D-voastră, prezentînd propunerea privitoare la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor țărilor noastre, v-ați călăuzit de năzuință legitimă de a crea certitudinea că nici una din cele două țări nu va fi supusă unei agresiuni din partea celeilalte.

Să fim, însă, sinceri pînă la capăt. În actuala situație internațională țările noastre nu sînt în acțiunile lor izolate. După cum se știe Statele Unite ale Americii conduc grupări militare bine cunoscute în Apus și în Răsărit, iar forțele lor armate sînt dislocate nu numai pe teritoriul american. Ele staționează în Anglia, Germania occidentală, Italia, Franța, Spania, Africa de nord, Grecia, Turcia și într-o serie de țări din Orientul Apropiat și Mijlociu, în Japonia, în Taiwan și Filipine etc. La aceasta trebuie adăugat că forțele armate a numeroase state sînt legate organic de forțele armate ale S.U.A., alîndu-se sub un comandament unic.

În aceste condiții, Uniunea Sovietică la rîndul ei, s-a unit din punct de vedere militar, cu o serie de state aliate.

Se poate lesne constata că propunerea prezentată de D-voastră lasă cu totul în afara cîmpului vizual forțele armate și instalațiile militare aflate în afara frontierelor S.U.A. și U.R.S.S. Or, este cu totul evident că efectuarea fotografiierii din avion ar trebui extinsă asupra tuturor forțelor armate și instalațiilor militare aflate pe teritoriile statelor respective. Aceasta ridică o chestiune cu totul nouă: vor permite oare guvernele

acestor state fotografierea din avion de către o aviație străină a teritoriilor lor suverane?

Toate acestea arată că problema fotografiierii din avion nu este problema care, în condițiile actuale ar contribuia la un progres efectiv pe calea asigurării securității statelor și înfăptuirii cu succes a dezarmării.

O asemenea concluzie se impune cu atît mai mult cu cît din propunerea dvs. lipsiște, din păcate, orice mențiune în legătură cu necesitatea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

De aceea este firesc că în prezent se ridică tot mai des întrebarea — ce reprezintă propunerea cu privire la fotografierea din avion și la stringerea de informații pentru încetarea cursei înarmărilor? Dacă o asemenea propunere nu contribuie la încetarea cursei înarmărilor, aceasta înseamnă că ea nu înlătură primejdia unui nou război, nu ușurează povara care datorită acestui fapt apasă pe umerii popoarelor. Va corespunde oare propunerea respectivă celor ce așteaptă de la noi populația statelor noastre și a tuturor țărilor?

În sfîrșit, nu se poate să nu ne gîndim și la ceea ce s-ar întîmpla dacă noi ne-am ocupa de problemele fotografiierii din avion și schimbului de informații, fără să fi luat măsuri eficiente pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Am temeri pe care nu pot să nu vi le împărtășesc. Nu va duce oare o asemenea situație la slăbirea vigilenței față de primejdia încă existentă de încălcare a păcii provocată de cursa înarmărilor?

Observațiile expuse de mine nu înseamnă cîtuși de puțin că noi nu putem ajunge la un acord în ceea ce privește aspectele importante ale problemei dezarmării. Aș vrea să vă atrag atenția asupra faptului că există laturi deosebit de esențiale ale acestei probleme față de care pozițiile noastre s-au apropiat într-acea înaltă măsură pe care conștientizarea noastră a înțelegerei. Să luăm de pildă o problemă interzicerii armei atomice. Este unanim recunoscut că această problemă are o mare importanță. După cum se știe, inițial ideea stabilirii nivelurilor la care trebuie să fie reduse forțele armate ale celor cinci mari, a fost formulată în anul 1952 de guvernul dvs., împreună cu guvernul Marii Britanii și Franței. În interesul realizării unui acord general în această problemă extrem de importantă pentru cauza dezarmării am hotărît să luăm drept bază de discuții această propunere comună a S.U.A., Angliei și Franței. Prin urmare, în această chestiune noi avem un punct de vedere comun. Ar fi foarte important să se consemneze această înțelegere pe care am realizat-o.

În ceea ce privește problema armei atomice, trebuie să se aibă în vedere că în prezent, cînd cele mai mari armate ale lumii sînt înzestrate cu asemenea mijloace de exterminare în masă cum sînt armele atomice și cu hidrogen, nu se poate vorbi, de sigur, despre dezarmare fără a atinge această problemă importantă. De aceea noi am acordat întotdeauna o însemnătate primordială problemei interzicerii armei atomice. La discutarea acestei probleme, unul din obiectele esențiale ale divergențelor a fost chestiunea termenelor intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice. Străduindu-ne să apropiem pozițiile părților și ușurînd și grăbind astfel realizarea unei înțelegeri în această problemă, noi am acceptat termenii intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice pe care reprezentanții Angliei și Franței le-au propus în Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, la Londra, în aprilie a.c.

Cred că veți fi de acord cu faptul că propunerea formulată de Anglia și Franța și acceptată de Uniunea Sovietică privind chestiunea în ce etapă trebuie să intre în vigoare interzicerea folosirii armei atomice, corespunde intereselor noastre comune. Ar fi de dorit — și, după părerea mea, acest lucru este pe deplin realizabil — să se cadă de acord și asupra acestei chestiuni.

Mai departe, pare a fi oportun ca de pe acum să cădem de acord asupra înfăptuirii unei serii de măsuri urmînd împiedicarea unei agresiuni prin surindere a unui stat împotriva altuia. Considerăm că aceasta ar corespunde intereselor menținerii păcii și securității popoarelor și, în această privință, s-ar putea cădea de acord și asupra formei corespunzătoare a controlului, conform sarcinii menționate.

D-voastră, d-le președinte, ca militar, știți din propria experiență că războiul modern cere atragerea la operațiuni militare a unor armate de milioane de oameni și a unei uriașe cantități de tehnică militară. În această ordine de idei capăt o uriașă însemnătate punctele determinate în care pot avea loc concentrarea unor mari unități militare care vor fi înzestrate cu toată această tehnică militară. Sistemul de control propus de noi — instituirea de posturi de control în marile porturi, în noduri de cale ferată, pe autostrăzi și aerodromuri — urmărește prevenirea unei concentrări primejdioase de trupe și tehnică militară în mari proporții și înlăturarea în acest fel a posibilității unui atac prin surprindere al unei țări împotriva alteia. Instituirea unor asemenea posturi ar constitui un pas important pe calea slăbirii încordării internaționale și a stabilirii încrederii între state.

După părerea mea, propunerea noastră privitoare la posturile de control are avantajul că oferă o garanție precisă împotriva unui atac prin surprindere a unui stat împotriva altuia.

Cred că D-voastră veți fi de acord cu faptul că propunerile prezentate de noi cu privire la nivelurile forțelor armate, termenii intrării în vigoare a interzicerii armei nucleare, precum și instituirea unor posturi de control pot contribui la slăbirea încordării în relațiile internaționale și la întărirea păcii. De aceea nu văd motive pentru care nu ne-am putea înțelege în ce privește realizarea unui acord asupra acestei probleme. O asemenea hotărîre comună a celor patru puteri ar avea o însemnătate uriașă deoarece ar înflăcă în inimile milioane de oameni certitudinea că dezarmarea este pe deplin realizabilă și că se fac pași reali în această direcție. Un acord în aceste probleme ar deschide calea spre reglementarea altor chestiuni legate de problema dezarmării. El ar contribui la consolidarea atmosferei de colaborare și înțelegere reciprocă, a cărei bază a fost pusă de noi la Geneva și ar crea condiții favorabile pentru traducerea în viață a unui program mai larg de dezarmare și de control asupra dezarmării.

Expunîndu-mi considerentele, d-le președinte, am fost călăuzit de năzuință sinceră ca, printr-un schimb deschis de pîrerii asupra problemei dezarmării, să se realizeze o mai bună înțelegere reciprocă pentru a ușura adoptarea unor hotărîri de comun acord în această problemă de cea mai mare importanță.

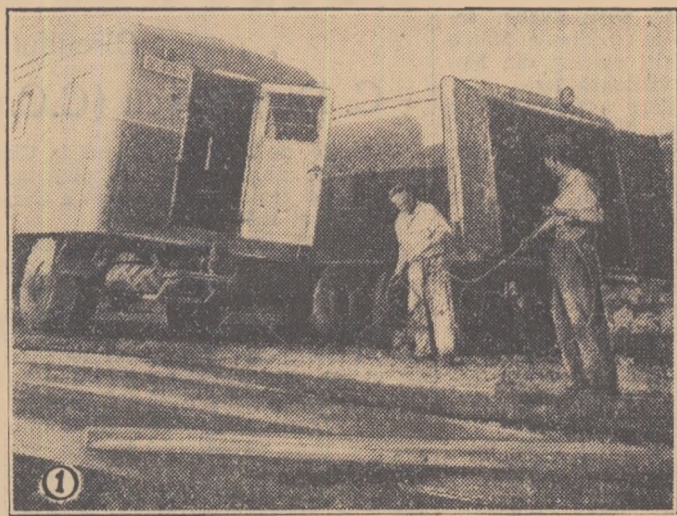
Intrucît rezolvarea acestor probleme depinde mai ales de cele patru mari puteri participante la Conferința de la Geneva, îmi permit să trimit copii ale prezentei scrisori d-lui Eden și d-lui Faure, sperînd că D-voastră veți înțelege în mod just acest lucru.

Sper să primesc în curînd din partea D-voastră considerentele asupra problemelor atinse în prezenta scrisoare.

Cu sinceră stima,
N. BULGANIN

Moscova, Kremlin, 19 septembrie 1955

Radiațiile nucleare — în folosul industriei noastre petrolifere

În schelele petrolifere din țara noastră au sosit de curînd, după cum am mai anunțat, primele stații de carotaj radioactiv din Uniunea Sovietică.

Pînă acum straturile petrolifere se investigau cu ajutorul carotajului electric — o metodă de a afla natura și conținutul rocilor după comportarea lor față de curentul electric. Această metodă însă, folosită la unele sonde vechi, tubate, n-a dat totdeauna rezultatele dorite. Bogate straturi de petrol nu puteau fi descoperite. Noile stații de carotaj radioactiv dau posibilitatea cercetătorilor noștri să dea patriei la iveală mari bogății petrolifere.

Ne aflăm la o schelă petroliferă din Moinestî. Fotografia nr. 1 prezintă pe operatorii Minescu și Alexandru Nicolae întinzînd cablurile care fac legătura între electrodul radioactiv introdus în sondă și laboratorul mașinii.

Fotografia nr. 2 e luată în momentul operațiunii celei mai importante. Inginerul Șerban Silav introduce fiola ce conține surse de neutroni în electrodul. Electrocul devine astfel radioactiv și va fi lansat imediat în puțul sondelor.

Pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

Cuvîntarea rostită de V. M. Molotov la 23 septembrie 1955

(Continuare din numărul trecut)

Noile propuneri sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen reprezintă un mare pas înainte spre o apropiere continuă între pozițiile U.R.S.S. și ale puterilor occidentale în problema dezarmării. Trebuie subliniat că în unele serile de probleme importante cuprinse în propunerile sovietice se ține seama de considerentele puterilor occidentale prezente anterior Comisiei pentru dezarmare.

Guvernul sovietic a acceptat propunerea guvernelor țării occidentale într-o problemă ca stabilirea nivelului forțelor armate pentru cele cinci puteri și anume — pentru Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză 1.000.000—1.500.000 de oameni, pentru Franța și Marea Britanie câte 650.000 de oameni. Un acord în această problemă ar duce imediat la o uriașă reducere a cheltuielilor militare. Acesta ar fi un pas foarte important spre înțelegerea cursului înarmării.

Faptul că Uniunea Sovietică a acceptat stabilirea nivelului limitat propus de Anglia, Franța și S.U.A. pentru forțele armate ale celor cinci puteri lipsește de orice temel obiectivitate formulată înaintea împotriva interzicerii armelor atomice sub pretextul că această armă ar compensea preținoasă „rămînere în urmă” a puterilor occidentale în domeniul armamentelor clasice și că arma atomică ar fi un mijloc pentru menținerea „echilibrului” între Vest și Est în domeniul armamentelor. Propunerea U.R.S.S. cu privire la nivelul forțelor armate ține seama în întregime de poziția puterilor occidentale în problema menționată și de faptul că în prezent, în unele țări occidentale, la nivelul lor se vor situa în problema armelor atomice pe o poziție care să permită realizarea unui acord în această problemă.

Uniunea Sovietică a ținut seama și de propunerea anglo-franceză privitoare la data intrării în vigoare a interzicerii totale a folosirii armelor nucleare și a excluderii acestei arme din armamentele statelor. În propunerea U.R.S.S., ca și în propunerea anglo-franceză, se prevede ca interzicerea totală a armelor atomice și a armelor cu hidrogen să intre în vigoare după reducerea armamentelor clasice și a forțelor armate cu 75% din cantumul total al reducerilor.

În excluderea acestei arme din armamentele statelor și distrugerii ei trebuie să se facă concomitent cu reducerea armamentelor clasice cu ultimele 25 de procente din reducerea prevăzută.

Atributul o însemnată esențială organizării controlului asupra îndeplinirii măsurilor de dezarmare, Uniunea Sovietică prevede în propunerile sale să se acorde organelor de control drepturi și împuterniciri largi. Propunerea sovietică cu privire la stabilirea unor posturi de control pe bază de reciprocitate pe teritoriile statelor respective la nodurile de cale ferată și pe autostrăzi, pe principalele aeroporturi și în marile porturi maritime creează condiții necesare pentru instituirea unui control eficace și este deosebit de importantă pentru preîntîmpinarea agresiunii prin surprindere a unui stat împotriva altuia. Este îndobîtoare cunoscut că războiul modern cere concentrarea și desfășurarea unor mari forțe terestre, aeriene și maritime. Propunerea cu privire la stabilirea unor posturi de control, subordonate unui organ internațional de control, prevede măsurile necesare de informare asupra acestor concentrări și oferă posibilitatea de a se preîntîmpina o agresiune prin surprindere. Crearea unor posturi de control pe cale ferată, pe autostrăzi principale, pe aeroporturi și în porturile maritime pentru supravegherea mișcării și grupării forțelor armate ar exercita o mare influență pozitivă asupra întăririi încrederii între state și ar contribui astfel la micșorarea încordării internaționale.

Propunerea U.R.S.S. din 10 mai deschide, așa dar, calea pentru rezolvarea problemei foarte complicate a controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice.

Guvernul sovietic a declarat totodată că este gata să studieze cu toată atenția și alte propuneri în această problemă importantă.

În această ordine de idei trebuie să ne referim la cunoscuta propunere făcută de președintele Eisenhower la conferința de la Geneva cu privire la schimbul de informații militare și luarea de fotografii din avion. Trebuie recunoscută importanța propunerilor prezentate de el președinte. În ele noi vedem o dorință sinceră de a contribui la rezolvarea importantelor probleme a controlului și inspecției internaționale. Tocmai pe această poziție sîntem noi față de această propunere și diferitele ei părți. În legătură cu aceste de interesează, firește, în ce măsură poate contribui.

3. Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și asigurarea păcii generale

Căluțul de interesele menținerii păcii generale, guvernul sovietic a acordat și acordă o mare însemnată asigurări securității în Europa. Experiența istorică arată că războaiele cele mai pustioase prind care primul și al doilea război mondial au început în Europa. Aceasta înseamnă că asigurarea păcii în Europa ar avea o însemnată hotărîtoare pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Tocmai de aceea, guvernul sovietic a ridicat problema necesității creării unui sistem efectiv de securitate în Europa și a prezentat în acest scop spre examinare țării interesate propunerea corespunzătoare.

Această propunere prevede crearea în Europa, cu participarea Statelor Unite ale Americii, a unui sistem de securitate colectivă, bazat pe eforturile comune ale tuturor statelor europene, indiferent de orientarea lor socială și de stat.

Firește că Uniunea Sovietică este gata să examineze și alte propuneri îndreptate spre asigurarea securității în Europa.

Pentru a înlesni posibilitatea realizării acordului necesar în această problemă, la conferința de la Geneva guvernul sovietic a propus ca crearea unui sistem general european de securitate colectivă să fie împărțită în două etape.

buil această propunere la reducerea armamentelor și la rezolvarea problemelor interzicerii armelor atomice, adică în ce măsură contribuie ea la îndeplinirea sarcinilor fundamentale — încheierea cursului înarmării și ușurarea greii povări care apăsă pe umerii populației ca urmare a bugetelor militare exagerate de mari și a pregătirilor militare de tot felul. Este dorință absolut limpede că popoarele așteaptă de la discutarea problemei dezarmării rezultate care să contribuie la consolidarea păcii, la înlăturarea primejiei unui noi război și la ușurarea greutăților materiale ale populației, provocate de cursa înarmării. În legătură cu aceasta nu putem trece peste declarația făcută ieri de șeful delegației S.U.A. El a declarat că „limitarea armamentelor este de fapt realizabilă”. O asemenea declarație pune sub semnul întrebării lucrările Comisiei pentru dezarmare care a fost creată de Adunarea Generală.

La conferința de la Geneva, primul ministru guvernului francez, a propus reducerea bugetelor militare și crearea unui fond special pentru ajutoarele țării slab dezvoltate din punct de vedere economic pe seama reducerii bugetelor militare. Uniunea Sovietică examinează cu atenție cuvenită această propunere. Noi credem că mijloacele care ar putea fi obținute în urma reducerii bugetelor militare ar putea fi folosite atât pentru ușurarea povării impozitelor ce apăsă asupra popoarelor din statele respective cit și pentru acordarea de ajutor țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

Ținînd seama că orice pașă întreprinsă de state în direcția încetării cursului înarmării și reducerii armamentelor ar avea o deosebită însemnată pozitivă pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea încrederii între state, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a reduce pînă la 15 decembrie 1955 efectivul forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni. Aceasta nu mai este o dorință și nici un proiect, ci un început practic de îndeplinire a sarcinilor reducerii substanțiale a armamentelor și forțelor armate în ceea ce privește Uniunea Sovietică.

Delegația sovietică își exprimă speranța că și celelalte puteri care dispun de forțe armate însemnate vor întreprinde la rândul lor ca o manifestare a bunăvoinței măsuri îndreptate spre reducerea forțelor lor armate, fără să aștepte realizarea unui acord privind încheierea unei convenții internaționale corespunzătoare.

Tuturor le este cunoscut că existența bazelor militare pe teritorii străine constituie una din cauzele principale ale încordării internaționale.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, ea a avut pînă nu de mult doar două baze militare în afara frontierelor sale. Una din aceste baze era în Extremul Orient, la Port-Arthur și se afla sub conducerea comandărilor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Din inițiativa Uniunii Sovietice, la sfîrșitul anului trecut între U.R.S.S. și R.P. Chineză s-a încheiat un acord privind trecerea acestor baze militare comune sovieto-chineze în administrarea deplină a Republicii Populare Chineze. Acest acord a fost încheiat în primăvara anului 1955. În prezent, Uniunea Sovietică nu are în Extremul Orient nici o bază militară în afara teritoriului său.

O altă bază militară a Uniunii Sovietice era pe teritoriul Finlandei, în regiunea Porkkala-Udd. Ea a fost creată potrivit tratatului de pace care a intrat în vigoare în 1947, pe o durată de 50 de ani. Potrivit acordului realizat foarte recent între Uniunea Sovietică și Finlanda, de asemenea din inițiativa Uniunii Sovietice, în viitorul apropiat va fi lichidată și această bază militară sovietică. Pînă în 1 ianuarie 1956, toate unitățile militare sovietice vor fi retrase de pe teritoriul Porkkala-Udd și acest teritoriu va trece în administrarea deplină a Finlandei.

Astfel, din cele două baze militare pe care Uniunea Sovietică le avea în baza tratatelor corespunzătoare în afara frontierelor sale, una a și fost lichidată în urmă cu câteva luni, iar a doua și ultima va fi lichidată în decursul acestui an.

U.R.S.S. nu va avea nici o bază militară pe teritoriul altor state. Guvernul sovietic a adoptat aceste măsuri în scopul îmbunătățirii continue a relațiilor internaționale și al întăririi încrederii între state.

Și în acest caz Uniunea Sovietică a trecut de la vorbe la fapte. Aceasta ne permite să ne adresăm guvernelor altor state și în special aceluia care au baze militare numeroase pe teritorii străine pentru ca și ele să pășească pe calea lichidării lor. Nu înțelegem de ce această ar corespunde în cea mai mare măsură scopurilor încetării cursului înarmării, scopurilor întăririi încrederii între state și încetării „războiului rece”.

În cursul primei perioade, statele participante la sistemul general european de securitate colectivă au ar fi absolvite de obligațiile asumate de ele potrivit tratatelor și acordurilor existente în perioada creării acestor grupuri politico-militare. Ele ar fi însă legate de obligația de a se abține de la folosirea forțelor armate și de a rezolva prin mijloace pașnice toate litigiile care s-ar putea ivi între ele. Nu este greu de înțeles că asumarea acestei obligații de către participanții la sistemul sus menționat de securitate corespunde sarcinilor de a nu admite să se creeze în Europa o situație care ar putea să prezinte o primejdie pentru pace.

În cursul celei de a doua perioade, statele și-ar asuma în întregime obligațiile legate de sistemul de securitate colectivă în Europa. Totodată ar încheia concomitent și pe de-a întregul de a mai fi în vigoare atât pactul nord-atlantic și acordurile de la Paris”, cit și tratatul de la Varșovia al celor opt state încheiat ca răspuns la „acordurile de la Paris”.

Noi am propus de asemenea ca în tratat să fie prevăzute consultările necesare între statele participante la securitatea colectivă, ori de cîte ori, cînd, după părerea oricăruiu din aceste state, s-ar ivi primejdia unei agresiuni armate în Europa împotriva unuia sau a cîtorva state

semnatore ale tratatului, pentru a se lua măsurile efective necesare în vederea înlăturării acestei primejii. Potrivit acestei propuneri, o agresiune armată împotriva unui stat sau a mai multor state participante la tratat din partea unui stat sau a unui grup de state ar fi considerată drept o agresiune împotriva tuturor semnatărilor lui.

Propunerea ca crearea unui sistem general european de securitate să fie îndeplinită nu decedează ci în două etape, a fost determinată de faptul că în prezent există grupuri militare în Europa. Aceasta propunere urmărește să înlesnească posibilitatea de a se birui dificultățile existente în ceea spre un acord în problema importantă a securității europene care frământă profund toate popoarele din Europa și nu numai din Europa. Aceasta propunere prevede însă o întărire a sistemului general european de securitate într-un termen anumit astfel ca în a doua etapă a creării acestui sistem să fie lichidate grupurile militare existente în Europa, asigurarea păcii și securității generale europene devenind o cauză a popoarelor europene.

Guvernul sovietic, a examinat cu multă atenție considerentele care au fost formulate de participanții la conferința de la Geneva în problema securității europene. În special considerentele primului ministru al Marii Britanii, dl. Eden, care sînt examinate acum în Comisia pentru dezarmare. El își exprimă speranța că pe baza propunerilor guvernului sovietic, precum și a considerentelor constructive în problemele securității europene care au fost formulate de către ceilalți participanți la Conferința de la Geneva se va găsi o rezolvare a acestor probleme importante care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor europene.

Realizarea unui acord în această problemă ar schimba radical situația în Europa, care în decursul ultimilor ani s-a agravat tot mai mult.

Un rol deosebit în agravarea situației în Europa l-au jucat „acordurile de la Paris”, încheiate anul acesta, care prevăd

4. Problemele nerezolvate în Extremul Orient și Asia

Atenția Adunării Generale nu poate să nu fie de asemenea atrasă de situația din Asia și Extremul Orient. Printre problemele internaționale care trebuie să fie rezolvate, problemele Asiei și Extremului Orient au un caracter deosebit de urgent.

În această ordine de idei trebuie înaintate de toate să subliniem însemnată problema Taiwanului. Acest teritoriu din nord-estul Chinezei nu a fost încă reunificat cu Republica Populară Chineză, fapt care constituie un obstacol serios în calea normalizării situației generale din Extremul Orient. Nu este necesar să vorbim pe larg despre cauza situației create în regiunea Taiwanului, întrucît această cauză este bine cunoscută. Dacă vom apela cu luciditate situația nu vom putea să nu ajungem la concluzia că obstacolele care împiedică reunirea Taiwanului ca și altor insule chineze de pe litoral cu Republica Populară Chineză trebuie să fie înlăturate și cu cit aceasta se va face mai repede cu atît va fi mai bine.

Trebuie să presupunem că toți acordăm importanță tratativelor chino-americane de la Geneva, care se desfășoară din inițiativa Republicii Populare Chineze. Să sperăm că aceste tratative își vor juca rolul pozitiv în normalizarea relațiilor între Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză.

Să mai vorbim aici de necesitatea de a se rezolva fără întârzieri problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Am auzit și argumente necoșingătoare împotriva acestui lucru. O blețează de fapt acei care ar vrea să vadă China așa cum a fost ea în trecut, cînd acolo stăpîneau după bunul plac anumite cercuri străine. Dar pe actualul popor chinez nu era stăpîn în țara sa ci era asuprit. Este timpul să recunoștem că aceste vremuri au apus pentru totdeauna, fapt ce poate numai bucura pe toți adeptii libertății și independenței naționale a popoarelor.

Este semnificativ faptul că China și-a desfășurat lîbur arripile și a lăsat pe drumul lui și limina de soare al progresului recunoscut drept conducător al său Partidul Comunist Chinez. Pe lîngă toate celelalte aceasta este și o bună ilustrație a problemei despre care s-a mai vorbit aici — problema comunismului. Dar dacă tocmai din această cauză se va frîna și pe viitor restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U., acest lucru va submina atît autoritatea cit și munca atît de necesară a Organizației Națiunilor Unite.

Nu ne putem uita nici faptul că deși războiul din Coreea a luat sfîrșit, problema coreeană nu este nici pe departe rezolvată. Acest lucru înseamnă că statele interesate trebuie să depună eforturi pentru a găsi posibilități în vederea reglementării pașnice definitive a problemei coreene.

Stabilirea și dezvoltarea legăturilor între Coreea de Nord și Coreea de Sud, apropierea între ele în scopul încheierii în vîltoare a unui acord cu privire la restabilirea unității Coreei, ar avea în condițiile actuale o importanță primordială pentru reglementarea acestei probleme.

Trebuie subliniat că nu este pentru prima dată că guvernul Republicii Populare Democratice Coreene face propuneri concrete pentru stabilirea legăturilor de afaceri și culturale între nord și sud. Din păcate guvernul Coreei de sud are o altă poziție față de această problemă. El nu ascunde că este ocupat cu pregătirea unor acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Democratice Coreene.

Firește că această poziție a guvernului sud-coreean nu poate să nu constituie o piedică serioasă în calea reglementării problemei coreene, fapt pe care nu putem să-l ignorăm.

N-a fost reglementată încă definitiv nici problema situației din Indochina. Acordurile de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și Cambodgia, care au dus

ramilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupările militare ale cîtorva state occidentale ceea ce a creat totodată dificultăți serioase în calea refacerii unității Germaniei.

Crearea unui sistem general european de securitate ar contribui la crearea unor condiții mai favorabile pentru reglementarea problemei germane, inclusiv rezolvarea sarcinii refacerii unității Germaniei, întrucît rezolvarea acestei probleme nu poate fi despărțită de instaurarea unui sistem general european de securitate, nu poate fi despărțită de chestiunea: va fi oare Europa transformată în focarul potențial al unui noi război sau va deveni ca o fortăreață a păcii și securității popoarelor?

Se știe că la 13 septembrie, adică numai cu zece zile în urmă, între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană (Germania occidentală) a fost realizat un acord privind stabilirea de relații diplomatice normale. Acum U.R.S.S. va avea relații diplomatice și alte relații nu numai cu Republica Democrată Germană, ci și cu Republica Federală Germană. Aceasta va contribui la normalizarea relațiilor între state în toată Europa. Prin urmare, normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R.F. Germană, care a fost realizată recent va contribui la îmbunătățirea continuă a relațiilor între popoarele sovietic și german și va servi la întărirea păcii în Europa.

În această ordine de idei este necesar să ne referim și la noile acorduri încheiate în ultimele zile la Moscova între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană. Aceste acorduri au drept scop dezvoltarea continuă a unei colaborări strînse și întărirea relațiilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pe baza egalității în drepturi, a respectării reciproce a suveranității și a neaměstecului în sferele interne.

În ceea ce privește problema germană în întregul ei, din tot ce s-a spus reiese că în condițiile actuale ea își va găsi rezolvarea pe calea creării unui sistem general de securitate în Europa.

În crearea operațiunilor militare în Indochina, au trasat căile de reglementare a situației în această regiune pe baza recunoșterii drepturilor naționale, legitime, incontestabile, ale popoarelor acestor țări la o existență liberă și independentă. Principalele prevederi ale acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, Laos și

Cambodgia, se îndeplinesc în linii generale, deși nu fără întârzieri. Trebuie însă să spunem că nu s-a făcut nici pe departe totul pentru rezolvarea cu succes a importantelor probleme politice care decurg din sursele acordurilor. După cum se știe, consultările prevăzute de acordurile de la Geneva în problema organizării alegerilor generale în Vietnam nu au început încă pînă în prezent. Aceste consultări sînt împiedicate în mod vădit de poziția autorităților din Vietnamul de Sud care se echivează de la îndeplinirea acordurilor de la Geneva și care pînă în prezent refuză aceste consultări.

Sîntem îndreptățiți să așteptăm ca pe ne îndeplinirea acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina să fie luate măsurile necesare și să nu se admită subminarea consultărilor între reprezentanții autorităților Vietnamului de Nord și Vietnamului de Sud.

Aceasta este necesar pentru ca la data fixată să se țină alegeri pe întregul Vietnam, ceea ce va da posibilitatea de a unifica țara, restabilindu-se unitatea națională a Vietnamului.

Cele spuse despre situația din Asia și din Extremul Orient nu epuizează, firește, problemele care frîmță popoarele din această zonă. Există destule alte probleme importante referitoare la menținerea păcii în această zonă și legate de lupta popoarelor ei pentru securitatea și independența lor națională.

Aceste probleme au fost examinate la conferința de la Bandung, la care au participat 29 de state din Asia și Africa și unde au avut un rol deosebit de important state ca Republica Populară Chineză, India, Indonezia. Convocarea conferinței de la Bandung este un mare eveniment istoric — mărturie a marilor mișcări de care au fost cuprinse popoarele Orientului care luptă pentru independența lor națională, pentru pace și libertate. La această conferință au participat țări cu orinduri de stat și sociale diferite. Deși cîțiva erau participanți la conferință sînt deja atrasi în diferite mișcări militare ale O.N.U. de interese lor naționale, conferința de la Bandung a ajutat la hotărîri unanime care au o mare însemnată politică pentru întărirea păcii generale și pentru dezvoltarea mișcării de eliberare națională a popoarelor coloniale și dependente.

De cînd India și-a dobîndit independența și a intrat în rîndurile popoarelor libere, însemnată Republicii India ca factor important pentru întărirea păcii, crește tot mai mult. India depune o activitate importantă și tot mai intensă în problemele de o mare însemnată pentru țările Asiei. După părerea delegației sovietice, declarația din 19 iulie a primului ministru al Indiei, Nehru, cu privire la necesitatea convocării unei conferințe de felul conferinței de la Geneva pentru examinarea problemelor privind Asia și Extremul Orient merită atenție și sprijin nerare a dl-ului Nehru a fost sprijinită de primul ministru al Birmaniei, dl. U. Nu și de mulți oameni politici din țările Asiei.

Este necesar de asemenea să se sublinieze marea importanță a declarației făcute de premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, la recenta sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga China, în care a fost sprijinită ideea convocării sus menționatei conferințe pentru examinarea problemelor Asiei și Extremului Orient și a fost exprimată speranța că țările din Asia și din zona Pacificului, inclusiv Statele Unite ale Americii, vor ajunge la un acord cu privire la încheierea unui Pact al pă-

cii colective în această regiune. Popoarele Asiei sînt efectiv interesate într-un asemenea Pact al păcii colective în timp ce blocurile militare cum ar fi așa-numitul S.E.A.T.O. reprezintă o primejdie directă pentru securitatea popoarelor din Asia și

Extremul Orient, o primejdie pentru independența lor națională.

Reglementarea problemelor nerezolvate în Asia și Extremul Orient ar avea o mare influență pozitivă asupra întregii conjuncturi internaționale.

5. Organizația Națiunilor Unite și sarcinile slăbirii continue a încordării internaționale

În condițiile actuale, Organizația Națiunilor Unite poartă o deosebită răspundere pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale. Ea poate și trebuie să folosească toate posibilitățile existente pentru a contribui la asigurarea unei înțelegeri reciproce și colaborării mai bune între state.

Carta O.N.U. începe cu cuvintele că țările care fac parte din această organizație sînt ferm hotărîte să izbăvească generațiile viitoare de ororile războiului care de două ori în decursul vieții noastre a adus omenirii suferințe de nedescris.

Această Cartă a fost adoptată ținîndu-se seama de faptul că din Organizația Națiunilor Unite fac parte state cu orinduri diferite și că această Organizație Internațională trebuie să contribuie la dezvoltarea colaborării și la coexistența pașnică între ele.

Viabilitatea principiilor progresiste pe care se bazează Carta O.N.U. a fost confirmată în întregime de desfășurarea evenimentelor în decenul care a trecut. Aceste principii corespund intereselor liberății și independenței naționale a popoarelor.

Ele servesc totodată cauza întăririi păcii și colaborării internaționale. Ori cît de mari ar fi fost anumite lipsuri ale activității practice a O.N.U., țelurile și principiile Organizației Națiunilor Unite au căpătat recunoșterea tuturor popoarelor care năzuiesc spre pace, libertate și progres.

La actuala sesiune, Adunarea Generală urmează să examineze problema convocării unei conferințe generale a statelor membre ale O.N.U., pentru examinarea problemei revizuirii Cartei.

Uniunea Sovietică este de părere că nu există motive pentru o revizuire a Cartei O.N.U. În actuala ei formă, Carta corespunde în întregime sarcinilor întăririi păcii generale și dezvoltării colaborării internaționale în domeniul politic-economic și în alte domenii. O revizuire a Cartei urmărește modificarea principiilor ei fundamentale, nu numai că nu ar contribui la întărirea încrederii în relațiile între state, dar, mai mult, ar face mai dificilă realizarea acestui scop.

Știm cu toții ce operă dificilă și complexă a fost elaborarea Cartei O.N.U. în legătură cu aceasta trebuie să ne amintim numele președintelui Statelor Unite, Franklin Roosevelt, care a avut un rol remarcabil la punerea bazei Organizației Națiunilor Unite.

În procesul pregătirii Cartei O.N.U. mai ales la conferința de la San Francisco din 1945, au fost necesare eforturi uriașe pentru a elabora o Cartă care să corespundă sarcinilor fundamentale — menținerea păcii între popoare și care în același timp să fie acceptabilă pentru toate statele participante la această Organizație indiferent de diferențele dintre formele orindurilor de stat și sociale ale țărilor membre ale O.N.U. Dacă aplecăm în mod obiectiv situația nu putem să nu ajungem la concluzia că realizarea unui acord asupra diferitelor prevederi ale Cartei, care, după părerea unor state, necesită modificări acum, nu ar fi deloc mai ușor, ba ar fi poate chiar mai greu decît cu zece ani în urmă.

Nu Carta este vinovată că după crearea O.N.U., situația internațională nu s-a dezvoltat nici pe departe întotdeauna în conformitate cu țelurile și principiile acestei Carti. În condițiile existente unul să înțele realitatea sînt membrii ale O.N.U. spre întărirea colaborării internaționale și asigurarea securității popoarelor, Carta, în actuala ei formă, corespunde pe deplin cerințelor formulate față de ea.

Din considerentele menționate, guvernul sovietic nu consideră indicată convocarea unei conferințe internaționale pentru revizuirea Cartei. Problema nu este de a distruge Carta, ci de a obține coordonarea acțiunilor statelor, mai ales ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate.

Acest lucru îl cer interesele asigurării succesului activității O.N.U. pentru menținerea și întărirea păcii. În legătură cu aceasta, guvernul sovietic consideră necesar să declare în mod categoric: este necesar ca în conformitate cu Carta, să se ridice rolul Consiliului de Securitate în O.N.U., avînd în vedere că în ultima vreme, acest organ nu lucrează în

6. Propunerea delegației Uniunii Sovietice în încheiere, delegația sovietică prezintă spre examinare Adunării Generale următorul proiect de rezoluție:

Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și dezvoltarea colaborării internaționale

Adunarea Generală constată cu satisfacție eforturile depuse — mai ales în ultima vreme — de state și îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, întărirea încrederii reciproce și dezvoltarea colaborării între popoare. În această privință o deosebită însemnată are conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii precum și dezvoltarea contactelor între conducătorii de state.

Adunarea Generală cheamă guvernele să continue aceste eforturi în interesul întăririi păcii și securității generale, pentru a obține îmbunătățirea continuă a relațiilor și întărirea încrederii între state.

Adunarea Generală atribuie o mare însemnată examinații propunerilor făcute de state și îndreptate spre încheierea cursului înarmării și rezolvarea problemelor internaționale nereglementate — examinații propunerilor guvernului sovietic din 10 mai și 21 iulie a.c. în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și înlăturării primejiei unui noi război, a propunerii Statelor Unite ale Americii cu privire la planul general de reducere în viață a propunerilor de dezarmare, prezentate de președintele Statelor Unite din 21 iulie a.c., și a propunerilor corespunzătoare prezentate de alte state.

Adunarea Generală va examina aceste propuneri și alte eventuale, propuneri considerînd că sarcinile sale principale sînt înlăturarea primejiei unui noi război, asigurarea securității și a siguranței zilei de mîine, crearea de condiții pentru o viață pașnică și liniștită a popoarelor din întreaga lume.

Delegația U.R.S.S. își exprimă speranța că acest proiect de rezoluție se va bucura de sprijinul necesar din partea celorlalți participanți la Adunarea Generală și că, în linii generale, actuala sesiune va fi rodnică, se va desfășura în spiritul dezvoltării colaborării internaționale și al năzuinței spre întărirea păcii generale și a securității internaționale.

mod evident din pînă, că el a fost nu odată ocultat în trecut atunci cînd era necesar ca tocmă Consiliul de Securitate să se ocupe de problemele importante legate de menținerea păcii. Este necesar ca Organizația Națiunilor Unite să devină o organizație internațională, care nu numai să nu încurajeze și să nu treacă cu vederea diferitele încercări de creare a unor grupuri militare de state opuse, unele altora, dar să contribuie activ la dezvoltarea unei colaborări internaționale multilaterale și a contactelor între statele din Apus și Răsărit, să contribuie, la o reală întărire a păcii și securității internaționale.

Cu totul nesatisfăcător stau lucrurile în ceea ce privește admiterea de noi membri în Organizația Națiunilor Unite. O serie întreagă de state din Europa, Asia și Africa, deși doresc să intre în O.N.U. și deși corespund cerințelor formulate față de membrii O.N.U., se află totuși în afara acestei organizații internaționale, nu participă la lucrările ei. Această participare este împiedicată de discriminarea ce se practică față de unele state și asupra cărora unii contină să stăruie alai cu încăpăținare. Trebuie să punem capăt acestei nedreptăți.

Uniunea Sovietică este pentru rezolvarea neîntîrziată a problemei admiterii de noi membri în O.N.U. Pomiind de la aceasta, delegația sovietică declară că este gata să sprijine admiterea concomitentă în O.N.U. a celor 16 state care au înaintat cereri în această privință.

Sîntem convinși că o asemenea rezolvare a problemei admiterii de noi membri corespunde în întregime intereselor Organizației Națiunilor Unite. O rezolvare pozitivă a problemei admiterii altor 16 state în O.N.U. corespunde nu numai cererilor, juste ale acestor state ci și intereselor întăririi păcii.

Domnilor delegați,

Pentru noi toți este limpede că popoarele lumii au primit cu mare satisfacție slăbirea încordării internaționale care s-a conturat. Evenimentele din ultima vreme, mai ales conferința de la Geneva a șefilor guvernelor, precum și prima conferință, care a avut loc la Bandung, a țărilor Asiei și Africii deschid mari posibilități în această privință. Datoriți directă a Organizației Națiunilor Unite este de a contribui prin toate mijloacele la realizarea acestor țeluri nobile, de a contribui la lărgirea colaborării internaționale în toate domeniile: politic și economic, al culturii și științei.

Nu se poate trece cu vederea că și acum încă răsună voci în favoarea continuării „războiului rece”. Și acum mai există anumite cercuri ale căror interese lacome și țeluri agresive alimentează planurile în diferite părți ale globului pămîntesc. Ele propovăduiesc o politică de amenințare și presune asupra altor state, împotriva cărora se poate călă reducerea bugetelor militare, a comenziilor militare și a pregătirilor militare. Se încearcă să se afirme chiar că conferința de la Geneva și rezultatele ei ar fi o urmare a politicii sus-menționate. Dar, după cum se spune, faptele sînt înocăpînate și faptele arată că nu zăngănirile armelor, nu amenințările, au asigurat rezultatul pozitiv al conferinței de la Geneva. Acest rezultat a oglindit voința de pace a popoarelor și năzuința tuturor participanților la conferință de a găsi un fel nou, mai coordonat, de rezolvare a problemelor internaționale care nu au fost încă rezolvate.

Conștiința necesității rezolvării problemelor internaționale arzoare și căutarea unor căi pentru reglementarea lor, care să ducă nu la aștigarea „războiului rece” ci la întărirea încrederii între țări

Convorbirea tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu delegația parlamentară japoneză, care a avut loc la 21 septembrie 1955

MOSCOWA 24 (Agerpres). — TASS transmite stenograma convorbirii din 21 septembrie 1955 dintre tov. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov și delegația parlamentară japoneză.

Bulganin. Vă salutăm și sîntem gata să vă ascultăm.

Hrușciov. Sîntem bucuroși că ați venit. Acest lucru ne va permite să ne cunoaștem mai bine intențiile noastre și ale dvs. Noi avem cele mai bune intenții, urmînd stabilirea de relații de prietenie cu poporul japonez. Cred că este și în interesul poporului japonez de a crea și dezvoltarea relațiilor de prietenie cu poporul sovietic.

Pe această cale există mari greutăți. Este însă de presupus că acest contact de astăzi cu dvs. și vizita dvs. în Uniunea Sovietică, vor ajuta la stabilirea de relații bune. Noi o să ascultăm ceea ce doriți să spuneți. Noi de asemenea vom expune considerentele asupra felului în care privim perspectivele viitoare relații dintre Uniunea Sovietică și statul japonez.

Rugăm ca părerile să fie exprimate sincer.

Bulganin. Cine cere cuvîntul?

Kitamura. (șeful delegației). Permiteți-mi să vă mulțumesc din toată inima pentru posibilitatea de a fi primiți astăzi de dvs.

Noi am vizitat țara dvs. onimă de cea mai caldă dorință de a face tot posibilul pentru îmbunătățirea relațiilor, pentru stabilirea de relații de prietenie între țările noastre. Și noi sîntem de părere că relațiile dintre țările noastre sînt un factor important pentru pacea generală în lumea întreagă. Cu această speranță am sosit în țara dvs. și vrem să realizăm ceva în această direcție.

Cînd am plecat din Japonia întregul nostru popor participa intens la lupta pentru pace.

Cunoaștem bine rolul urias pe care l-a avut Uniunea Sovietică în opera de întărire a păcii și în special rolul activ al premierului Bulganin la recenta întîlnire de la Geneva.

Ceea ce ne-a impresionat în primul rînd după sosirea noastră din mîca Japonie, este imensitatea teritoriului Uniunii Sovietice. În al doilea rînd, ne-am convins de înflorirea pe care a atins-o aici știința, economia și cultura.

Noi considerăm de asemenea foarte importantă pentru stabilirea de relații pașnice, prietenești, primirea caldă care ni s-a făcut aici în Uniunea Sovietică. Sîntem prinși de dorința de a ne consacra toate eforturile întăririi cauzei păcii.

Trecînd la problemele concrete, ele sînt următoarele:

În primul rînd, problema teritorială, apoi problema economică, în speță problema pescuitului, și problema largirii comerțului, legate de aceasta problema legăturilor culturale. Există și alte probleme. Sîntem de părere că la rezolvarea lor, trebuie să privim cu un spirit larg cu unanimitate și să te străduim a le soluționa într-o atmosferă de caldă prietenie.

Există de asemenea problema eliberării criminalilor de război. Aceasta este dorința fierbinte a maselor largi din Japonia. Și noi rugăm pe dl. prim-ministru să manifeste generozitate în această problemă, a cărei rezolvare ar fi cel mai bun și de neuitat dar pentru cei 38 de membri ai delegației parlamentare japoneze care se află în țara dvs.

Îeri am avut prilejul fericit de a vizita lagărul de la Ivanovo pentru criminalii de război japonezi. Dacă ar fi cu putință, dorința noastră fierbinte este de a vizita și lagărul de la Habarovsk. V-am ruga foarte mult să ne acordați o astfel de permisiune și am fi recunoscători pentru ea.

În încheiere, permiteți-mi să vă mulțumesc încă o dată pentru întreaga grijă manifestată față de noi aici. Sîntem problema. Ați avea ceva de obiectat dacă conținutul convorbirii noastre de astăzi va fi publicat în presă?

Masaru Nomidzo: Permiteți-mi să completez întrucîtva acea parte din declarația lui Kitamura în care el s-a referit la problema economică și să-mi exprim rugămîntele de a asculta părerea aflată la domnul Bulganin, cit și la domnul Hrușciov. Vreau să mă refer afit la probleme teritoriale, cit și la problemele criminalilor de război, ale comerțului, pescuitului și legăturilor culturale. Noi înțelegem bine că problema teritorială este extrem de complexă. Ea este legată de tratatul de la San Francisco, de rezolvarea problemei Insulei Okinawa.

Dar noi cunoaștem marile schimbări care s-au produs după conferința șefilor celor patru puteri la care au participat afit domnul Bulganin, cit și domnul Hrușciov.

Poporul japonez a manifestat un foarte mare interes în legătură cu această problemă și își pune mari speranțe în evoluția ulterioară a evenimentelor. Noi am ruga ca în limita posibilităților, problema teritorială să fie rezolvată cu bunăvoință, pentru ca aceasta să contribuie la dezvoltarea forțelor păcii. În ceea ce privește problema criminalilor de război, așa vrea în primul rînd să exprime recunoștința pentru faptul că a fost publicată o informație cu privire la găsirea a 365 de persoane, precum și pentru faptul că au fost eliberați 38 de oameni care s-au înalapat recent. Rezolvarea problemei criminalilor de război — foști prizonieri, ar răspunde dorinței întregului popor japonez și noi rugăm să se contribuie la rezolvarea acestei probleme, ceea ce ar favoriza stabilirea unor relații de prietenie.

Am auzit că în urma vizitării Uniunii Sovietice de către cancelarul Adenauer, problema criminalilor de război germani a căpătat o rezolvare pozitivă și sperăm că aceeași cale poate fi urmată în rezolvarea problemei criminalilor de război japonezi.

În ceea ce privește comerțul, rugămîntele noastre este ca el să se dezvolte pe baza unor condiții reciproc favorabile, ca o primă măsură pentru normalizarea relațiilor între cele două țări.

În ceea ce privește problema pescuitului, relațiile japoane-chineze în această privință au fost deja rezolvate cu succes. Acum, ar fi cit se poate de dorit, ca și în relațiile japoane-sovietice să se reglementeze toate problemele complexe în legătură cu pescuitul, în special problema pescuitului în apele nordice.

Sîntem de părere că ar fi posibil să se creeze un organ special pentru reglementarea acestei probleme, din care ar putea face parte o serie de membri ai delegației parlamentare care vor prezenta aici. Noi solicităm de asemenea sprijinul dvs. în dezvoltarea legăturilor culturale, inclusiv a legăturilor sportive, a legăturilor în domeniul artelor etc.

Bulganin. La întrebările puse va răspunde tov. Hrușciov.

Hrușciov. Aș vrea mai întîi să spun cum privim noi problema lichidării stării de război și a stabilirii de relații diplomatice. Considerăm că aceasta este principala problemă pe care trebuie să o rezolve statele noastre, este punctul de plecare în relațiile noastre. În primul rînd trebuie să vorbim despre lichidarea stării de război și să dăm uitării fostele războaie și conflicte care au existat între Uniunea Sovietică și statul japonez. Este necesar să se creeze o normă care să reprezinte Uniunea Sovietică în Japonia și statul japonez în Uniunea Sovietică.

Acum ar crea o situație în care statele noastre ar putea avea legături și duce tratative în toate problemele existente între ele prin canale diplomatice normale.

Acest lucru ni se pare afit de elementar, înțît sîntem întrucîtva uimiți de faptul că tratativele în această problemă pe care le duc la Londra reprezentanții U.R.S.S. și Japoniei tărăgănează afit de mult. Avem impresia că partea japoneză nu manifestă un interes deosebit pentru normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Japonia și de aceea tergiversează în mod artificial tratativele.

Domnul Kitamura și Nomidzo care au vorbit înainte de noi, au dat ca exemplu rezolvarea problemei criminalilor de război foști prizonieri de război din armata germană și au arătat că această problemă și-a găsit o rezolvare pozitivă. Acest exemplu arată într-adevăr că problema criminalilor de război poate să fie rezolvată favorabil. Dar, întrucît afit dat ca exemplu rezolvarea problemei privind germanii, așa vrea să vă atrag atenția asupra următoarelor. Tratativele cu domnul Adenauer au durat cînd zile și în acest rîstimp am căzut de acord asupra stabilirii de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, am căzut de acord asupra instituirii de ambasade în capitalele statelor respective și ne-am dat cuvîntul în fața domnului Adenauer că vom examina problema criminalilor de război.

În același timp, tratativele în aceleași probleme dintre Uniunea Sovietică și Japonia durează de aproximativ patru luni și nu merg mai departe de conversații plăcute. Reprezentanții beuți ceal, discută prietenește între ei, se convîng unul pe altul și afit o parte cit și cealaltă vrea pace, vrea să lichideze starea de război și să stabilească relații diplomatice. Cred că patru luni este un termen cu totul suficient pentru a ajunge la o înțelegere. Este evident că tărăgănarea tratativelor se datorează faptului că partea japoneză nu este interesată în rezolvarea grabnică a acestei probleme.

Noi am avut înțelegerea de încordate, chiar foarte încordate cu guvernul Republicii Federale Germane. Tratativele cu reprezentanții acestui guvern s-au desfășurat și ele într-o atmosferă destul de încordată, dar de ambele părți a existat dorința de a ajunge la o normalizare a relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și de aceea au fost obținute rezultate pozitive.

După tratativele cu guvernul Republicii Federale Germane, noi am dus de asemenea tratative cu reprezentanții Republicii Democrate Germane, ale căror rezultate vă sînt cunoscute din presă. Cu acest prilej vreau însă să arăt că problema eliberării criminalilor de război germani am discutat-o și înainte la Berlin, cînd eu și cu tovarășul Bulganin ne-am întors de la Geneva. Acum după cum știți, această problemă a fost rezolvată în mod pozitiv. În prezent, se desfășoară o muncă de pregătire pentru eliberarea criminalilor de război germani și trimiterea lor în funcție de domiciliu, în Republica Democrată Germană și în Republica Federală Germană.

De aci concluzia: poate că întrebarea pe care ne-o puneți ar trebui pusă în primul rînd reprezentantului guvernului japonez împuternicit să ducă tratative cu reprezentantul Uniunii Sovietice la Londra.

În ceea ce privește problemele care s-au dovedit litigioase în tratativele de la Londra, ele sînt în prezent suficient de clare, punctele de vedere au fost expuse și ar trebui să se treacă deja la soluționarea lor practic.

Problema criminalilor de război, foști militari ai armatei japoneze, nu este o problemă de nerezolvat. Noi considerăm că de la terminarea războiului a trecut multă vreme și criminalii de război condamnați pentru crimele lor au ispășit deja o parte din pedeapsă. În prezent, s-ar putea manifesta generozitate, eliberînd acești oameni și prîndindu-i guvernului japonez pentru ca acesta să procedeze cu el după cum crede de cuvință.

Noi nu ne călăuzim în această chestiune de un sentiment de răzburare. Noi, oamenii de stat, trebuie să pornim mai ales nu de la trecut, ci de la viitor. Eliberarea înainte de termen a acestor oameni ar aduce bucurie familiilor și rudelor lor. Eliberarea înainte de termen ar contribui la o mai bună înțelegere și la o normalizare a relațiilor dintre țările noastre.

Noi considerăm că ar fi mai bine să rezolvăm concomitent următoarele probleme: lichidarea stării de război între U.R.S.S. și Japonia, stabilirea de relații diplomatice și eliberarea criminalilor de război.

Soluționarea acestor probleme ar fi primită cu satisfacție de poporul japonez.

Acest act ar bucura și pe oamenii sovietici. De aceea, n-ar trebui ca toate problemele să fie tratate în parte, ci ele trebuie să fie rezolvate împreună. Aceasta ar fi un dar frumos pentru poporul japonez și sovietic. Acesta este punctul nostru de vedere.

Masanobu Tudzi. Aș vrea să mă oprob asupra următoarelor chestiuni. În prezent, de asemenea n-au fost încă eliberați 439 de criminali de război care își ispășesc pedeapsa potrivit sentințelor tribunalelor americane și engleze. Afit guvernul japonez, cit și poporul japonez așteaptă să vadă care criminali de război vor fi eliberați mai înainte. Iar dorința mea fierbinte este ca criminalii de război care se află în Uniunea Sovietică să fie eliberați înainte ca ceilalți eliberați de Anglia și S.U.A.

Hrușciov: Pot să vă asigur că criminalii de război aflați în Uniunea Sovietică vor fi eliberați relativ mai înainte decît vor fi eliberați criminalii de război care sînt condamnați de tribunalele S.U.A. și Angliei. Acest lucru se explică în felul următor: relațiile diplomatice ale Americii și Angliei cu Japonia au fost stabilite din 1947. Noi nu avem încă asemenea relații cu dvs. De aceea, vă promitem ca de îndată ce va fi lichidată starea de război și stabilite relații diplomatice normale să eliberăm criminalii de război. Aceasta va fi deci cea mai rapidă eliberare în urma stabilirii de relații diplomatice.

Trebuie înțelegem psihologia poporului nostru. Încă o-a fost lichidată starea de război dintre statele noastre, n-a fost încă încheiat tratatul de pace. N-au fost stabilite relații diplomatice, iar Uniunea Sovietică a și eliberat criminalii de război. Poporul nostru s-ar întreba cum se poate oare proceda astfel, mai ales în condițiile cînd Uniunea Sovietică a propus lichidarea stării de război, încheierea tratatului de pace, stabilirea de relații diplomatice. Consider că toate acestea au importanță. Din război a ieșit învingătoare Uniunea Sovietică. Acum, partea învinsă nu vrea să primească propunerea noastră: aceasta înseamnă că ea outrește anumite intenții rele împotriva păcii noastre și roagă să se elibereze criminalii de război care se află la noi pentru a-i folosi împotriva noastră. Aceasta sînt cu totul lipsite de logică. Este cînd să auzi formulîndu-se acuzația că noi n-am merge întru întîmpinarea dorinței poporului japonez. Dimpotrivă, noi mergem în întîmpinarea prietenescă această problemă. Noi nu gîsim însă reciprocitate din partea guvernului japonez.

Repet că sîntem gata ca, după exemplul cu domnul Adenauer care de v-ați referit, să rezolvăm problema și cu reprezentanții japonezi. Aceasta n-ar dura mai mult de 4-5 zile, dacă guvernul japonez va da dovadă de același interes și aceeași dorință ne care le-a manifestat guvernul Republicii Federale Germane.

Hodzim. Noi am înțeles foarte bine tot ce a spus domnul Hrușciov și întorcîndu-ne în Japonia ne vom strădui să comunicăm aceasta poporului japonez.

Tahara. Poate că ar fi posibil ca pînă la eliberarea definitivă a criminalilor de război să se procedeze la fel cum a procedat guvernul austriac, care a predat pe criminalii de război în locuri de detenție din Japonia.

Hrușciov. În general aceasta nu este exclus. Trebuie însă luată în considerare declarația mea anterioară. În caz contrar rezultă că partea japoneză are intenția să tărăgăneze lichidarea stării de război, stabilirea de relații diplomatice și căută să preia criminalii de război înainte ca aceste acțiuni să fi fost îndeplinite. Oare punem noi obstacole care să fie în detrimentul poporului japonez și care să fie greu de biruit? Noi nu considerăm necesar decît să ajungem la o înțelegere cu privire la lichidarea stării de război și stabilirea de relații diplomatice. Statele noastre există și dacă ele vor să coexiste și să stabilească în mod pașnic relațiile, atunci această problemă nu este litigioasă. Trebuie întocmite și semnate documentele corespunzătoare.

Hodzim Tanaka. Din păcate, noi nu cunoaștem ce condiții se pun pentru încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Japonia. Noi nu le cunoaștem. Ar fi de dorit să se aducă o oarecare claritate în această problemă.

Hrușciov. Eu am expus în declarația mea problemele pe care le punem. Noi punem părții japoneze nici un fel de alte probleme în afară de problemele lichidării stării de război, stabilirii de relații diplomatice și schimb de ambasade. După aceea, sîntem gata să examinăm orice probleme care interesează partea japoneză, pe bază de reciprocitate.

Bulganin. Cine mai cere cuvîntul?

Membrii delegației. Nu vom mai pune alte întrebări.

Hrușciov. A fost ridicată aici problema teritorială. În această problemă există o poziție destul de precisă și clară care a fost consemnată în acorduri și documente cunoscute. Noi ne sîntem ferm și necondiționat pe aceste poziții. Noi am fi de părere că la tratative trebuie să se pornească de la aceste documente. Partea japoneză ar ridica la tratativele de la Londra problema Insulelor Habomae și Sikotan. Această problemă este de asemenea rezolvată în documentele la care m-am referit. Noi considerăm însă că aceste insule sînt afit de aproape de insulele japoneze, înțît trebuie să se țină seama de interesele statului japonez și să se țină seama de dezvoltarea relațiilor noastre într-o direcție prietenoasă.

De aceea, în legătură cu aceste insule, poate fi găsită o soluție cu condiția ca părțile să și înțelegă reciproc interesele, adică dacă Japonia va manifesta la rîndul ei înțelegere față de problemele care se discută în prezent în cadrul tratativelor de la Londra. În ceea ce privește propunerile noastre, ele nu atentează în nici un caz la drepturile suverane ale poporului și statului japonez, nu urmăresc nici un fel de avantaje materiale.

Acum, în ceea ce privește pescuitul. Înțelegem interesul pe care îl au pentru Japonia problemele pescuitului. Aș dori însă să vă atrag atenția asupra faptului că dvs. propuneți rezolvarea problemelor

pescuitului exclusiv în interesul statului japonez și nu recunoașterii nici un principiu de reciprocitate. Dar noi sîntem oameni afit de mărinimoși, înțît ducem discuții în această problemă. Afituindu-se în situația noastră, o țară capitalistă care a dus război cu alt stat și a ieșit învingătoare, ar fi respins pur și simplu tratativele. Noi sîntem însă un popor foarte răbdător și perseverent. Credem în dreptatea noastră. De aceea, ascultăm cu răbdare și dăm cu răbdare răspunsuri la această chestiune, călăuzindu-ne de dorința de a stabili relații de bună vecinătate. Noi știm că de importanță este rezolvarea acestor probleme pentru poporul japonez. Dar tărăgănarea problemei lichidării stării de război și încheierii tratatului de pace, o spun sincer, nu este în interesul poporului japonez. Fapt este că noi putem accepta la înfînt lichidarea stării de război și încheierea tratatului de pace. Doar aceasta nu ne aduce aproape nici un prejudiciu — nici politic, nici economic. Poporul japonez, suferă însă mari prejudicii. Se pune întrebarea, de ce căutăm atunci afit de energie să obținem aceasta. În această problemă ne călăuzim de interesele sălăbiri încordării internaționale și creșterii condițiilor pentru coexistența pașnică prietenească cu statele care au orînduire socială deosebită de a noastră. În încheiere, pe să repet că sîntem gata imediat după lichidarea stării de război și încheierea tratatului de pace, să ducem tratative cu privire la pescuit și să examinăm această problemă, țînd seama de interesele poporului japonez.

Conducătorii delegației parlamentului japonez au pus problema comerțului. La aceasta am și răspuns în mod indirect, atunci cînd am vorbit despre pescuit. Pot să adaug că socotim necesar să dezvoltăm pe toate căile comerțul cu toate țările. Am dori să dezvoltăm comerțul și cu Japonia. După poziția ei geografică, Japonia este situată cel mai aproape de China, Coreea și Uniunea Sovietică. Structura economică japoneză este de așa natură, înțît ea ar putea foarte bine să și satisfacă nevoile dezvoltînd comerțul cu China, Coreea și Uniunea Sovietică. Și dacă în prezent nu există un comerț normal, acesta se află în stare embrionară, acest lucru nu este în interesul poporului japonez. Iar noi sîntem învinovați că comerțul se află la un asemenea nivel. Dimpotrivă, dorim să punem capăt acestei situații a relațiilor noastre comerciale.

În Japonia, cercurile de afaceri și oamenii cu vederi progresiste care sînt conștienți de perspectivele dezvoltării comerțului și de avantajele lui pentru poporul japonez, au adoptat de asemenea această poziție. În Japonia, de exemplu, sînt dezvoltate construcțiile navale. Noi am putea să plasăm mari comenzi. Noi am putea să plasăm în Japonia și alte comenzi. Din partea noastră, am putea să și satisfacem cererea japoneză de țitel, benzini, cărbune, lemn și de alte materiale de care are nevoie Japonia. Acest lucru îl înțeleg industriașii japonezi și poporul japonez. Comerțul însă nu se dezvoltă și acest lucru aduce prejudicii în primul rînd Japoniei. Prin urmare, există anumite forțe care influențează guvernul japonez după cum se vede, guvernul japonez nu poate să învingă acțiunea acestor forțe și de aceea menține relațiile comerciale cu Uniunea Sovietică, China populară și Coreea în această situație. N-aș vrea să numesc cauzele concrete ale acestei situații pentru a nu da temelul și se spună că mă amestec în treburile dvs. Interne. Cred că deputații din parlament se descurcă în această chestiune mai bine decît mine.

A fost făcută aici rugămîntele să eliberăm o autorizație pentru vizitarea lagărului de criminali de război de la Habarovsk. Pur și simplu nu sînt pregătiți să răspundem la această întrebare, deoarece nu cunoștem amplasamentul lagărului de criminali de război. De aceea, tovarășul Bulganin și cu mine va trebui să întrebăm pe ministrul Afacerilor Interne. Vă făgăduim să studiem această chestiune și dacă la Habarovsk se află criminalii de război, ne vom strădui să și satisfacem rugămîntele dvs.

Am răspuns, se pare, la toate întrebările care au fost puse. Nu știu în ce măsură aceste răspunsuri vă satisfac, dar m-am străduit să vă fac să înțelegem just pozițiile noastre.

Kitamura. Domnul Hrușciov a vorbit cu sinceritate depășind și noi am înțeles problema legăturilor culturale. Din reprezentanții guvernului sovietic și guvernului japonez continuăm, am dori să evităm, pe măsura posibilităților, să atîngem aici probleme concrete. Aș vrea doar să subliniez că dorința poporului japonez se reduce la aceea ca problema pescuitului și problema teritorială să fie rezolvate înainte de normalizarea și stabilirea de relații diplomatice.

Dorința noastră se reduce la aceea ca toate problemele să fie rezolvate și să și găsească oglîndirea prin încheierea tratatului. Aceasta sînt dificultăți în tratative.

Înțelegem bine poziția Uniunii Sovietice afit în problema teritorială, cit și în problemele comerțului. Nu vrem să tragem aici nici un fel de concluzii, vorbim pur și simplu despre aspirațiile și dorințele poporului japonez. Am înțeles cu toții la ce a făcut auzul domnul Hrușciov în declarația sa.

În încheiere, așa vrea să mă refer la problema legăturilor culturale. Mi se pare că această problemă poate fi separată și că un schimb de reprezentanți ai artelor și sportului ar putea să contribuie la înțelegerea reciprocă și să se răsfrîngă favorabil asupra tratativelor de la Londra.

Morîsima. Toate cele spuse de domnul Kitamura caracterizează poziția guvernului japonez față de tratative. Dar, în Japonia situația se deosebește întrucîtva de cea din Uniunea Sovietică. Acolo există o serie de partide politice, există partide care au adoptat același punct de vedere pe care l-a expus domnul Hrușciov. Partidul socialist din Japonia socotește că întregul popor japonez dorește reglementarea cit mai grabnică a relațiilor dintre Japonia și Uniunea Sovietică. La înalparea în Japonia, grupul socialist din delegația noastră va face guvernului o comunicare corespunzătoare. Am dori însă foarte mult să faceți într-un fel oarecare auzul la faptul că problema Insulelor Habomae și Sikotan, va fi rezolvată favorabil

pentru Japonia, în așa fel încît să avem posibilitatea să sperăm că există o asemenea perspectivă.

Hrușciov. Fac o aluzie la aceasta. Și înțît în fața unor martori cu afită autoritate.

Morîsima. Pentru mine, aceasta este cu totul suficient și nu vreau să adîncesc mai mult această chestiune.

Hrușciov. Domnule Kitamura, afit dori să fie rezolvate problemele pescuitului și criminalilor de război înainte de încheierea tratatului de pace și lichidarea stării de război?

Kitamura. Cred că întîrzierea în tratative este determinată probabil, de faptul că pentru guvernul japonez soluționarea tuturor acestor probleme poate să provoace complicații. Am dori ca aceste probleme să fie rezolvate înainte de încheierea tratatului.

Hrușciov. Aceasta este o problemă de principiu. Pentru noi, soluționarea acestei probleme, este o chestiune de prestigiu. Dacă cealaltă parte, cu care purtăm tratative stăruie că trebuie rezolvate unele probleme sau altele înainte de încheierea tratatului, aceasta sună deja ca o cerere, ca un ultimatum, cu o condiție precisă; și dacă, chipurile, nu veți accepta aceasta, nu vom semna tratatul cu privire la lichidarea stării de război și încheierea păcii. Putem oare să acceptăm asemenea condiții? Acceptarea acestor condiții ar strîbi prestigiul nostru. Doar noi nu ridicăm probleme care să umilească într-un fel oarecare statul japonez, poporul japonez, și să și strîbească prestigiul lor. De aceea, vă rugăm să ne înțelegem și să ne răspundeți cu reciprocitate.

Kitamura. Vă înțeleg bine, dar nu sînt membru al guvernului.

Hrușciov. Nici eu nu sînt membru al guvernului, sînt doar deputat. În Sovietul Suprem al U.R.S.S. Deosebite constă în faptul că atunci cînd fac o declarație ca deputat în Sovietul Suprem, sper să exprim punctul de vedere al președintelui Consiliului de Miniștri și punctul de vedere al guvernului meu. La voi, după cum se vede, lucrurile stau altfel, țînem seama de aceasta.

Kitamura. Da, lucrurile stau altfel.

Hrușciov. Acum așa vrea să răspund la întrebarea pe care a pus-o în mod cu totul just domnul Kitamura — aceasta este problema legăturilor culturale. Sîntem pentru dezvoltarea legăturilor culturale ale poporului sovietic cu poporul japonez. Trimiterea de delegații, de reprezentanți ai vieții publice și culturale, artiștii, sportivi, schimbul de cărți, filme, stabilirea contactului dintre instituțiile noastre științifice și cele ale dvs. — există multe căi pe care putem dezvoltă relațiile noastre spre binele popoarele noastre.

Aș vrea să relev declarația reprezentantului partidului socialist, domnul Morîsima. Sînt satisfăcut de declarația dvs. că punctul nostru de vedere găsește o depună înțelegere. Cred că întîlnirile dvs. cu oamenii sovietici, întîlnirea noastră de astăzi și activitatea pe viitor în sensul aprofundării și înțelegerii reciproc dintre popoarele noastre, sînt de natură să servescă cauzelor comune a luptei pentru pace și întărirea relațiilor de prietenie. Dar pentru aceasta trebuie să fie înlăturate obstacolele formale. Sîm de vorbă cu dvs. prieteneste dar ne aflăm în stare de război. Prin urmare, aceasta este o rămășiță a unui trecut de zece ani. Să lichidăm această formalitate, să stabilim pacea și să întărîm prin eforturi comune relațiile de prietenie.

În încheierea convorbirii vă rog să transmiteți poporului japonez cele mai bune urări pentru dezvoltarea cu succes a economiei, culturii și bunăstării materiale și mai presus de toate, ceea ce așteaptă și le cere vîșează popoarele lumii, ca ele să nu trăiască o situație afit de tragică, ca ea prin care a trecut în acest război poporul japonez, atunci cînd deasupra oraselor japoneze Hiroșima și Nagasaki au explodat groaznicele bombe atomice.

Dorim ca între popoarele noastre să se întărească venic pacea și relații bune, avantajoase pentru ambele popoare — cel japonez și cel sovietic.

Bulganin. Sînteti satisfăcuti, domnilor, de răspunsurile tovarășului Hrușciov la întrebările dvs.?

Membrii delegației. Intrutotul.

Bulganin. Mă bucur foarte mult că lămuririle tovarășului Hrușciov v-au satisfăcut intrutotul. Mă bucur deoarece toate cele spuse aici de tov. Hrușciov reprezintă punctul de vedere al guvernului sovietic și eu, ca președinte al Consiliului de Miniștri, mă alătur pe deplin la toate cele spuse aici de tov. Hrușciov.

Tovarășul Hrușciov a lămurit foarte bine poziția noastră față de Japonia, poziția noastră față de perspectivele încheierii tratatului de pace cu Japonia.

Foarte bine că afit venit la noi. Vizita dvs. în Uniunea Sovietică va contribui la înțelegerea justă în Japonia a poziției noastre. Vă putem spune aici că Uniunea Sovietică este pentru normalizarea relațiilor noastre și pentru încheierea tratatului de pace.

Nu se văd obstacole serioase în calea acestor tratative. Dacă s-ar studia temeinic divergențele încă neapărate care au loc la Londra între domnul Matsumoto și ambasadorul nostru Malik, așa spune că aceste divergențe sînt foarte nesemnătate. Este necesar numai ca guvernul japonez să manifeste dorința de a încheia cit mai grabnic acordul cu privire la normalizarea și stabilirea de relații diplomatice.

Hrușciov. Dacă el nu vor, vom spune că vom aștepta, noi putem aștepta.

Bulganin. Sînt cu totul de acord cu această observație.

Transmițeti poporului japonez în numele poporului sovietic și guvernului sovietic că vrem să trăim în pace și prietenie cu poporul japonez, să ducem tratative în condiții reciproc avantajoase afit pentru poporul sovietic, cit și pentru poporul japonez.

Folosindu-mă de prilejul întîlnirii cu dvs. vă rog să transmiteți din partea guvernului sovietic și poporului sovietic salutul nostru și cele mai bune urări poporului japonez.

Noi incidente în Argentina

Buenos Aires 24 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 23 septembrie a sosit la Buenos Aires, venind de la Cordoba, generalul Eduardo Lonardi, șeful guvernului provizoriu al Argentinei. Generalul Lonardi a depus jurămîntul de președinte al guvernului provizoriu în prezența cardinalului Copello, arhiepiscopul de Buenos Aires.

Correspondentul din Buenos Aires al agenției Associated Press anunță de asemenea că, joi noaptea, guvernul provizoriu a ordonat arestarea tuturor sprînjitorilor fostului președinte Peron din cadrul Congresului național al Argentinei. Correspondentul precizează că această măsură loveste aproximativ 90%, din membrii fostei adunări legislative argentine.

În noaptea de 22 spre 23 septembrie — relatează de asemenea correspondentul agenției Associated Press — la Buenos Aires au avut loc violente lupte de strada între adversarii fostului președinte Peron și partizanii acestuia. Localurile mai multor organizații ale partidului peronist au fost devastate.

În ceea ce privește politica externă a actualului guvern provizoriu, agenția Associated Press reproduce declarația malorului Eduardo Avanaș unul din adjutanții actualului președinte Lonardi, care a declarat că noul guvern provizoriu al Argentinei dorește să îmbunătățească relațiile țării sale cu Statele Unite și cu alte țări.

Buenos Aires 24 (Agerpres). — Cîteva sute de sprînjitori ai fostului președinte Peron au defilă vineri după amiază pe străzile din centrul orașului Rosario, spărînd vitrinele magazinelor și trăgînd focuri de armă. Poliția și armata au intervenit, trăgînd focuri de armă asupra manifestanților. Pentru a înăbuși manifestația, armata a folosit care blindate. Au fost ucise 12 persoane, iar aproximativ afit 50 au fost rănite.

În localitățile Avellaneda și Gerli, situația în apropiere de Buenos Aires, au avut loc de asemenea manifestații în favoarea lui Peron. Poliția a intervenit pentru a risipi pe manifestații. Cîteva dintre ei au fost arestați.

După reprimarea manifestațiilor, directorul securității naționale din Argentina a transmis un comunicat radiodifuzat reamîntînd că forțele polițienești au primit ordin să acționeze pentru a împiedica derzordinele care s-ar produce.

Buenos Aires 24 (Agerpres). Guvernele statelor Uruguay, Peru, Chile, Ecuador, precum și guvernul Spaniei franchise au recunoscut în mod oficial guvernul provizoriu argentinian. De asemenea această problemă se află în studiu la Departamentul de Stat.

Declarația făcută de Pietro Nenni înainte de plecarea la Pekin

ROMA 24 (Agerpres). TASS transmite: La 22 septembrie, înainte de a pleca la Pekin, Pietro Nenni, secretarul general al Partidului Socialist Italian, a făcut o declarație unui corodendent al ziarului Paese Sera. El a spus că această călătorie a atras atenția opiniei publice italiene în primul rînd pentru că ea are loc într-o situație internațională nouă, care se caracterizează prin trecerea la o serioasă încercare de realizare a păcii. În aceste condiții, a relevat Nenni, perspectivele politice sălăbiri încordării pun în mod obiectiv noi probleme și sarcini în fața „politicii externe stîngace” a Italiei.

Nenni a arătat posibilitatea și necesitatea îmbunătățirii relațiilor cu Uniunea Sovietică și a calificat drept absurd situația în care Italia nu a normalizat nici plîn în prezent relațiile diplomatice și comerciale cu China.

„Sînt bucuros, a spus Nenni, că această călătorie a mea va ajuta să se sublinieze importanța acestor probleme și va îndrepta asupra